

Obsah

IV *Informace*

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Soudní dvůr Evropské unie

2019/C 238/01	Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v <i>Úředním věstníku Evropské unie</i>	1
---------------	---	---

Tribunál

2019/C 238/02	Pokračování soudní činnosti mezi dny 1. a 26. září 2019.....	2
---------------	--	---

V *Oznámení*

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

Soudní dvůr

2019/C 238/03	Věc C-744/18 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 29. listopadu 2018 Volkswagen AG proti rozsudku Tribunálu (osmého senátu) vydanému dne 19. září 2018 ve věci T-623/16, Volkswagen AG v. EUIPO	3
---------------	---	---

2019/C 238/04	Věc C-770/18 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 8. prosince 2018 Anikó Pint proti rozsudku Tribunálu (prvního senátu) vydanému dne 9. října 2018 ve věci T-634/17, Pint v. Komise	3
---------------	---	---

2019/C 238/05	Věc C-27/19 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 11. ledna 2019 Evropským účetním dvorem proti rozsudku Tribunálu (třetího senátu) vydanému dne 8. listopadu 2018 ve věci T-874/16, RA v. Účetní dvůr	4
---------------	---	---

2019/C 238/06	Věc C-214/19 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 7. března 2019 ahtung! GmbH proti rozsudku Tribunálu (devátého senátu) vydanému dne 10. ledna 2019 ve věci T-832/17, ahtung! GmbH v. Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)	4
2019/C 238/07	Věc C-240/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juzgado de lo Contencioso-Administrativo no 2 de Ourense (Španělsko) dne 20. března 2019 — FA v. Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS).....	5
2019/C 238/08	Věc C-268/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juzgado de Primera Instancia no 7 de Orense (Španělsko) dne 29. března 2019 — UP v. Banco Pastor S.A.U.....	6
2019/C 238/09	Věc C-269/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Curtea de Apel Cluj (Rumunsko) dne 29. března 2019 — Banca B. SA v. A.A.A.....	7
2019/C 238/10	Věc C-283/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgericht Hannover (Německo) dne 4. dubna 2019 — EUflight.de GmbH v. TUIfly GmbH	8
2019/C 238/11	Věc C-301/19 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 11. dubna 2019 Evropskou komisí proti rozsudku Tribunálu (třetího rozšířeného senátu) vydanému dne 12. února 2019 ve věci T-201/17, Printeos v. Komise	8
2019/C 238/12	Věc C-330/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemsko) dne 23. dubna 2019 — Staatssecretaris van Financiën v. Exter BV	9
2019/C 238/13	Věc C-347/19: Žaloba podaná dne 30. dubna 2019 — Evropská komise v. Španělské království	10
2019/C 238/14	Věc C-362/19 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 6. května 2019 Evropskou komisí proti rozsudku Tribunálu (čtvrtého senátu) vydanému dne 26. února 2019 ve věci T-865/16, Fútbol Club Barcelona v. Komise ...	11
2019/C 238/15	Věc C-378/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Ústavným soudem Slovenskej republiky (Slovensko) dne 14. května 2019 — Prezident Slovenskej republiky	11
2019/C 238/16	Věc C-404/19 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 23. května 2019 Francouzská republika proti rozsudku Tribunálu (druhého senátu) vydanému dne 12. března 2019 ve věci T-26/18, Francie v. Komise	12
2019/C 238/17	Věc C-425/19 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 29. května 2019 Evropskou komisí proti rozsudku Tribunálu (třetího rozšířeného senátu) vydanému dne 19. března 2019 ve spojených věcech T-98/16, T-196/16 a T-198/16, Itálie a další v. Komise.....	13
Tribunál		
2019/C 238/18	Věc T-631/16: Rozsudek Tribunálu ze dne 23. května 2019 — Remag Metallhandel a Jaschinsky v. Komise („Mimosmluvní odpovědnost — Antidumping — Naléhavá žádost OLAF, aby členské státy vybraly antidumpingové clo ze všech dovozů křemíkového kovu pocházejícího z Tchaj-wanu, aniž bylo prokázáno, že uvedený křemíkový kov pochází z Číny — Nařízení (ES) č. 398/2004 a prováděcí nařízení (EU) č. 467/2010 — Příčinná souvislost“)	15

2019/C 238/19	Věc T-837/17: Rozsudek Tribunálu ze dne 23. května 2019 — Negru v. EUIPO — Sky (SkyPrivate) („Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie SkyPrivate — Starší národní slovní ochranná známka SKY — Relativní důvod pro zamítnutí zápisu — Nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001“)	15
2019/C 238/20	Věc T-312/18: Rozsudek Tribunálu ze dne 23. května 2019 — Dentsply De Trey v. EUIPO — IDS (AQUAPRINT) („Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie AQUAPRINT — Starší slovní národní ochranné známky AQUACEM a starší nezapsané národní ochranné známky AQUACEM a AQUASIL — Relativní důvody pro zamítnutí zápisu — Neexistence nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001 — Užívání označení, jehož význam není pouze místní, v obchodním styku — Článek 8 odst. 4 nařízení 2017/1001 — Neoprávněné užívání označení (action for passing off) — Neexistence klamavé prezentace“)	16
2019/C 238/21	Věc T-358/18: Rozsudek Tribunálu ze dne 8. května 2019 — J. García Carrión v. EUIPO — Codorníu (JAUME CODORNÍU) („Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie JAUME CODORNÍU — Starší španělská slovní ochranná známka a starší slovní ochranná známka Evropské unie JAUME SERRA — Relativní důvod zamítnutí — Neexistence nebezpečí záměny — Podobnost označení — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001 — Článek 8 odst. 5 nařízení 2017/1001 — Rozlišovací způsobilost jména a příjmení“)	17
2019/C 238/22	Věc T-364/18: Rozsudek Tribunálu ze dne 23. května 2019 — Arçelik v. EUIPO (MicroGarden) („Ochranná známka Evropské unie — přihláška slovní ochranné známky Evropské unie MicroGarden — Absolutní důvod pro zamítnutí — Popisný charakter — Článek 7 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) č. 201/1001“)	18
2019/C 238/23	Věc T-439/18: Rozsudek Tribunálu ze dne 23. května 2019 — Sintokogio v. EUIPO (ProAssist) („Ochranná známka Evropské unie — Mezinárodní zápis s vyznačením Evropské unie — Slovní ochranná známka ProAssist — Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu — Absence rozlišovací způsobilosti — Článek 7 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001 — Článek 94 nařízení 2017/1001 — Rovné zacházení“)	18
2019/C 238/24	Věc T-257/19: Žaloba podaná dne 15. dubna 2019 — Al Zoubi v. Rada	19
2019/C 238/25	Věc T-258/19: Žaloba podaná dne 15. dubna 2019 — Foz v. Rada	20
2019/C 238/26	Věc T-259/19: Žaloba podaná dne 15. dubna 2019 — Aman Dimashq v. Rada	21
2019/C 238/27	Věc T-283/19: Žaloba podaná dne 2. května 2019 — Německo v. ACER	22
2019/C 238/28	Věc T-284/19: Žaloba podaná dne 2. května 2019 — Wonder Line v. EUIPO — De Longhi Benelux (KENWELL)	24
2019/C 238/29	Věc T-300/19: Žaloba podaná dne 13. května 2019 — Achema a Lifosa v. Komise	25
2019/C 238/30	Věc T-302/19: Žaloba podaná dne 14. května 2019 — Janukovyč v. Rada	26
2019/C 238/31	Věc T-303/19: Žaloba podaná dne 14. května 2019 — Janukovyč v. Rada	26

2019/C 238/32	Věc T-316/19: Žaloba podaná dne 23. května 2019 — BU v. Komise	27
2019/C 238/33	Věc T-321/19: Žaloba podaná dne 27. května 2019 — Maternus v. EUIPO — adp Gauselmann (Jokers WILD Casino)	28
2019/C 238/34	Věc T-326/19: Žaloba podaná dne 31. května 2019 — Gerber v. Parlament a Rada	29

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÉ UNIE

Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v Úředním věstníku Evropské unie

(2019/C 238/01)

Poslední publikace

Úř. věst. C 230, 8.7.2019

Dřívější publikace

Úř. věst. C 220, 1.7.2019

Úř. věst. C 213, 24.6.2019

Úř. věst. C 206, 17.6.2019

Úř. věst. C 187, 3.6.2019

Úř. věst. C 182, 27.5.2019

Úř. věst. C 172, 20.5.2019

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

TRIBUNÁL

Pokračování soudní činnosti mezi dny 1. a 26. září 2019

(2019/C 238/02)

Tribunál na svém plenárním zasedání dne 19. června 2019 vzal na vědomí, že se složení přísahy nových členů Tribunálu před Soudním dvorem uskuteční dne 26. září 2019, a potvrzuje tedy, že v souladu s čl. 5 třetím pododstavcem Protokolu o statutu Soudního dvora Evropské unie, dokud se svých funkcí neujmou noví členové Tribunálu,

- předsednictví Tribunálu bude zajišťovat předseda p. Jaeger,
 - místopředsednictví Tribunálu bude zajišťovat místopředseda p. van der Woude,
 - předsednictví senátů složených z pěti a tří soudců budou zajišťovat předsedkyně a předsedové senátů Pelikánová, Prek, Frimodt Nielsen, Kanninen, Gratsias, Berardis, Tomljenović, Collins a Gervasoni
 - a rozhodnutí o přidělení soudců k senátům naposledy pozměněné rozhodnutím ze dne 20. března 2019 (Úř. věst. 2019, C 139, s. 2), rozhodnutí ze dne 13. července 2016 o složení velkého senátu a o způsobu určování soudců, kteří nahradí soudce, na jejichž straně nastala překážka (Úř. věst. 2016, C 296, s. 2), a rozhodnutí ze dne 11. května 2016 o kritériích přidělování věcí senátům (Úř. věst. 2016, C 296, s. 2) se použijí i nadále.
-

V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ
SOUDNÍ DVŮR**Kasační opravný prostředek podaný dne 29. listopadu 2018 Volkswagen AG proti rozsudku Tribunálu (osmého senátu) vydanému dne 19. září 2018 ve věci T-623/16, Volkswagen AG v. EUIPO****(Věc C-744/18 P)**

(2019/C 238/03)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Volkswagen AG (zástupci: F. Thiering a L. Steidle, Rechtsanwälte)

Další účastník řízení: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Soudní dvůr Evropské unie (sedmý senát) usnesením ze dne 21. května 2019 zamítl kasační opravný prostředek jako z části zjevně nepřípustný a z části zjevně neopodstatněný a rozhodl, že účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek ponese vlastní náklady řízení.

Kasační opravný prostředek podaný dne 8. prosince 2018 Anikó Pint proti rozsudku Tribunálu (prvního senátu) vydanému dne 9. října 2018 ve věci T-634/17, Pint v. Komise**(Věc C-770/18 P)**

(2019/C 238/04)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Anikó Pint (zástupce: D. Lázár, Rechtsanwalt)

Další účastníci řízení: Evropská komise, Maďarsko

Soudní dvůr Evropské unie (desátý senát) usnesením ze dne 21. května 2019 zamítl kasační opravný prostředek jako zjevně neopodstatněný a rozhodl, že účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek ponese vlastní náklady řízení.

Kasační opravný prostředek podaný dne 11. ledna 2019 Evropským účetním dvorem proti rozsudku Tribunálu (třetího senátu) vydanému dne 8. listopadu 2018 ve věci T-874/16, RA v. Účetní dvůr

(Věc C-27/19 P)

(2019/C 238/05)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Evropský účetní dvůr (zástupci: E. von Bardeleben, C. Lesauvage, zmocněnci)

Další účastník řízení: RA

Usnesením ze dne 24. dubna 2019 Soudní dvůr (devátý senát) vyškrtl věc z rejstříku Soudního dvora.

Kasační opravný prostředek podaný dne 7. března 2019 achtung! GmbH proti rozsudku Tribunálu (devátého senátu) vydanému dne 10. ledna 2019 ve věci T-832/17, achtung! GmbH v. Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

(Věc C-214/19 P)

(2019/C 238/06)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: achtung! GmbH (zástupci: G. J. Seelig, D. Bischof, Rechtsanwälte)

Další účastník řízení: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatelka“) navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil rozsudek Tribunálu ve věci T-832/17 ze dne 10. ledna 2019,
- vyhověl návrhovým žádáním žaloby č. 1 a 3 ze dne 22. prosince 2017 předloženým v prvním stupni,
- uložil Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví také náhradu dalších nákladů tohoto řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Navrhovatelka předkládá následující tři důvody kasačního opravného prostředku:

První důvod kasačního opravného prostředku vychází z nesprávného právního posouzení rozlišovací způsobilosti přihlášené ochranné známky „achtung!“ (slovní a obrazové) podle čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení o ochranné známce⁽¹⁾. Tribunál v napadeném rozsudku chybně konstatoval, že označení postrádá rozlišovací způsobilost, pokud je lze v některém z možných významů vnímat jako propagační doporučení. Kromě toho neprovedl Tribunál posouzení rozlišovací způsobilosti podle přihlášeného označení „achtung!“, nýbrž na základě výrazu „Achtung“. Při posouzení rozlišovací způsobilosti vycházel navíc z nesprávného skutkového základu, aniž provedl dokazování ohledně otázek nezbytných pro vyřešení sporu.

Rovněž druhý důvod kasačního opravného prostředku vychází z nesprávného právního posouzení rozlišovací způsobilosti podle čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení o ochranné známce. V napadeném rozsudku Tribunál nesprávně vycházel z toho, že vlastnost zboží a služeb být „předmětem propagace“ představuje vhodný společný znak k odůvodnění paušálního zamítnutí rozlišovací způsobilosti pro veškeré přihlašované zboží a služby.

Třetí důvod kasačního opravného prostředku se týká porušení zásad rovného zacházení a řádné správy. Tribunál z právního hlediska chybně nezkoumal, zda se odvolací senát v dostatečném rozsahu zabýval relevantními předchozími zápisy navrhovatelky a zda při svém rozhodnutí ověřil, zda má rozhodnout ve stejném smyslu či nikoli. Celkové nezohlednění předchozích shodných zápisů u EUIPO představuje právní pochybení.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001 ze dne 14. června 2017 o ochranné známce Evropské unie. (Úř. věst. 2017, L 154, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juzgado de lo Contencioso-Administrativo no 2 de Ourense (Španělsko) dne 20. března 2019 — FA v. Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)

(Věc C-240/19)

(2019/C 238/07)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n° 2 de Ourense

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: FA

Žalovaná: Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)

Předběžné otázky

- 1) Pokud vnitrostátní pravidlo, jako je čl. 2 odst. 2 písm. a) Orden (vyhláška) TAS 2865/2003, vyžaduje, aby pro účely uzavření dobrovolného pojištění nebo dobrovolného pokračujícího pojištění došlo k odchodu z režimu sociálního zabezpečení: musí k uvedenému odchodu dojít z režimu španělského sociálního zabezpečení, nebo v souladu se zásadou faktického přirovnání stanovenou v čl. 5 písm. b) nařízení č. 883/2004⁽¹⁾ musí naopak příslušná španělská instituce přihlídnout k odchodu z podobného režimu sociálního zabezpečení jiného členského státu, jako kdyby k němu došlo ve Španělsku?

- 2) Pokud vnitrostátní pravidlo, jako je čl. 3 odst. 3 Orden TAS 2865/2003, vyžaduje, aby byla pro účely uzavření dobrovolného pojištění nebo dobrovolného pokračujícího pojištění doložena období odvádění příspěvků: je nezbytné, aby dotyčná osoba podléhala španělské právní úpravě v nějaké době v minulosti, nebo v souladu s článkem 6 nařízení č. 883/2004 musí příslušná španělská instituce přihlédnout k obdobím odvádění příspěvků pokrytým podle právní úpravy jiného členského státu, jako kdyby se jednalo o příspěvky pokryté ve Španělsku?

(¹) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 ze dne 29. dubna 2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení. (Úř. věst. L 166, 30.4.2004, s. 1).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juzgado de Primera Instancia no 7 de Orense (Španělsko)
dne 29. března 2019 — UP v. Banco Pastor S.A.U.**

(Věc C-268/19)

(2019/C 238/08)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Juzgado de Primera Instancia n° 7 de Orense

Účastníci původního řízení

Žalobce: UP

Žalovaná: Banco Pastor S.A.U.

Předběžné otázky

- 1) Má být účinek nezávaznosti stanovený v čl. 6 odst. 1 směrnice 93/13 (¹) vykládán v tom smyslu, že brání platnosti dohody o změně zneužívajícího ujednání ve smlouvě uzavřené mezi spotřebitelem a prodejcem či poskytovatelem za okolností, kdy a) zneužívající ujednání nebylo v okamžiku uzavření uvedené dohody prohlášeno za neplatné, ani nebyl konstatován nedostatek jeho platnosti, ani nebyl spotřebitel upozorněn na možné konstatování jeho zneužívající povahy a b) uvedená dohoda o změně smlouvy nemá smířčí povahu? Má v takové situaci vliv na platnost uvedené dohody skutečnost, že spotřebitel vyjednával o obsahu takové dohody?
- 2) Má být čl. 3 odst. 1 a článek 4 směrnice 93/13 vykládán v tom smyslu, že pro to, aby bylo považováno za transparentní ujednání zavedené prostřednictvím dohody o změně smlouvy mezi spotřebitelem a prodávajícím či poskytovatelem, kterou se mění původní zneužívající ujednání, musí spotřebitel v okamžiku uzavření dohody o změně být informován o zneužívající povaze ujednání, nebo případně o možnosti konstatování jeho zneužívající povahy? Vylučuje v každém případě v této souvislosti skutečnost, že nové ujednání bylo sjednáno individuálně, přezkumu jeho zneužívající povahy?

(¹) Směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o zneužívajících ujednáních ve spotřebitelských smlouvách (Úř. věst. L 95, 21.4.1993, s. 29).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Curtea de Apel Cluj (Rumunsko) dne 29. března 2019 —
Banca B. SA v. A.A.A.**

(Věc C-269/19)

(2019/C 238/09)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Curtea de Apel Cluj

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: Banca B. SA

Odpůrce: A.A.A.

Předběžné otázky

- 1) Musí být čl. 6 odst. 1 směrnice 93/13/EHS⁽¹⁾ vykládán v tom smyslu, že po zjištění zneužívající povahy ujednání, které definuje mechanismus pro stanovení pohyblivé úrokové sazby podle vzorce „pevná marže a referenční úroky uplatňované bankou na základě netransparentních kritérií“, v rámci úvěrové smlouvy s pevnou úrokovou sazbou omezenou na první rok a pohyblivou sazbou pro následující roky v souladu s uvedeným vzorcem, umožňuje vnitrostátnímu soudu ve světle skutkových prvků obsažených v úvěrové smlouvě upravit smlouvu stanovením způsobu výpočtu pohyblivého úroku na základě transparentních referenčních parametrů (LIBOR/EURIBOR) a pevné marže banky, a to za účelem zajištění lepší ochrany spotřebitele?
- 2) V případě záporné odpovědi na tuto otázku, musí být čl. 6 odst. 1 směrnice 93/13/EHS vykládán v tom smyslu, že po zjištění zneužívající povahy takového ujednání, jako je ujednání uvedené výše, umožňuje vnitrostátnímu soudu, aby soudní cestou uplatnil pevnou úrokovou sazbu prostřednictvím odkazu na pevnou marži stanovenou pro druhý rok plnění smlouvy nebo na pevnou úrokovou sazbu pro první rok?
- 3) V případě záporné odpovědi na tuto otázku, musí být čl. 6 odst. 1 směrnice 93/13/EHS a zásada efektivity vykládány v tom smyslu, že po zjištění zneužívající povahy takového ujednání, jako je ujednání uvedené výše, brání tomu, aby vnitrostátní soud odkázal strany na vyjednávání za účelem určení nové úrokové sazby, aniž by stanovil referenční parametry?
- 4) V případě záporné odpovědi na tuto otázku, jaké jsou možné nápravné prostředky k zajištění ochrany spotřebitele v souladu s čl. 6 odst. 1 směrnice 93/13/EHS?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o zneužívajících ujednáních ve spotřebitelských smlouvách (Úř. věst. 1993, L 95, s. 29).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgericht Hannover (Německo) dne 4. dubna 2019 —
EUflight.de GmbH v. TUIfly GmbH**

(Věc C-283/19)

(2019/C 238/10)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Amtsgericht Hannover

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: EUflight.de GmbH

Žalovaná: TUIfly GmbH

Věc byla usnesením předsedy Soudního dvora ze dne 23. května 2019 vyškrtnutá z rejstříku Soudního dvora.

**Kasační opravný prostředek podaný dne 11. dubna 2019 Evropskou komisí proti rozsudku Tribunálu (třetího
rozšířeného senátu) vydanému dne 12. února 2019 ve věci T-201/17, Printeos v. Komise**

(Věc C-301/19 P)

(2019/C 238/11)

Jednací jazyk: španělština

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Evropská komise (zástupci: F. Dintilhac, P. Rossi a F. Jimeno Fernández, zmocněnci)

Další účastnice řízení: Printeos, S.A.

Návrhová žádání

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatelka“) navrhuje, aby Soudní dvůr:

— zrušil rozsudek Tribunálu ze dne 12. února 2019 ve věci T-201/17, Printeos S.A. v. Evropská komise;

— rozhodl ve věci samotné a žalobu zamítl v plném rozsahu vzhledem k tomu, že

— návrh na náhradu škody založený na čl. 266 druhém pododstavci, člancích 268 a 340 SFEU, jakož i čl. 41 odst. 3 Listiny základních práv Evropské unie je neopodstatněný,

- námitka protiprávnosti čl. 90 odst. 4 písm. a) nařízení č. 1268/2012 ⁽¹⁾ je nepřijatelná, nebo, podpůrně, neopodstatněná;
- návrh na zrušení emailu ze dne 26. ledna 2017 je nepřijatelný nebo, podpůrně, neopodstatněný;
- uložil společnosti Printeos S.A. náhradu nákladů obou stupňů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Evropská komise tvrdí, že Tribunál se v napadeném rozsudku dopustil nesprávného právního posouzení v následujících ohledech:

- První důvod: Tribunál porušil právo Evropské komise na obhajobu a nedodržel řádný proces, když v rozporu se zásadou *non ultra petita* neoprávněně změnil předmět a podstatu sporu, poté, co žalobkyni vyzval, aby na jednání změnila právní kvalifikaci úroků, které požadovala v původní žalobě.
- Druhý důvod: Tribunál vyložil nesprávně článek 266 SFEU, když uvedl, že uvedený článek ukládá absolutní a bezpodmínečnou povinnost zaplatit úroky z prodlení v případě zrušení rozhodnutí ukládajícího sankci nebo pokutu a to zpětně ode dne předběžného zaplacení.
- Třetí důvod: Tribunál se dopustil nesprávného právního posouzení, když vyložil článek 266 SFEU z hlediska rozsudků IPK ⁽²⁾ a Coru ⁽³⁾ a usnesení Holcim ⁽⁴⁾, aniž přihlédl k novému normativnímu rámci platnému pro sankce v oblasti hospodářské soutěže.
- Čtvrtý důvod: Tribunál se dopustil nesprávného právního posouzení, když měl za to, že v projednávaném případě jsou splněny požadavky, které musí být podle judikatury splněny pro vznik mimosmluvní odpovědnosti.
- Pátý důvod: Tribunál porušil zásady legality a právní jistoty, když v projednávaném případě nepoužil článek 90 nařízení v přenesené pravomoci č. 1268/2012 navzdory právní moci předchozího rozhodnutí, které tak stanovilo.

⁽¹⁾ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 1268/2012 o prováděcích pravidlech k nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012, kterým se stanoví finanční pravidla o souhrnném rozpočtu Unie (Úř. věst. 2012, L 362, s. 1).

⁽²⁾ Rozsudek ze dne 12. února 2015, Komise v. IPK (C-336/13 P, EU:C:2015:83).

⁽³⁾ Rozsudek ze dne 10. října 2001, Corus v. Komise (T-171/99, EU:T:2001:249).

⁽⁴⁾ Usnesení ze dne 4. května 2005, Holcim v. Komise (T-86/03, EU:T:2005:157).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemsko) dne 23. dubna 2019 — Staatssecretaris van Financiën v. Exter BV

(Věc C-330/19)

(2019/C 238/12)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Hoge Raad der Nederlanden

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: Staatssecretaris van Financiën

Odpůrkyně: Exter BV

Předběžná otázka

Vede článek 121 odst. 1 celního kodexu Společenství ⁽¹⁾ k tomu, že preferenční sazební opatření, které bylo na dovážené zboží možno uplatnit v okamžiku jeho propuštění do režimu aktivního zůslechťovacího styku s podmíněným osvobozením od cla, lze stále ještě zohlednit i při stanovení výše celního dluhu, který vzniká při propuštění tohoto zboží v nezměněném, resp. změněném stavu do volného oběhu, je-li toto opatření v okamžiku přijetí celního prohlášení s návrhem na propuštění do volného oběhu pozastaveno?

(¹) Nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství. (Úř. věst. 1992, L 302, s. 1).

Žaloba podaná dne 30. dubna 2019 — Evropská komise v. Španělské království

(Věc C-347/19)

(2019/C 238/13)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: K. Talabér-Ritz a S. Pardo Quintillán, zmocněnci)

Žalovaný: Španělské království

Návrhová žádání

- v souladu s článkem 258 Smlouvy o fungování Evropské unie určit, že tím, že Španělské království nepřijalo vnitrostátní pravidla o zavedení individuálních měřičů spotřeby tepla, chlazení a teplé vody v budovách podle čl. 9 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/27/EU ze dne 25. října 2012 o energetické účinnosti, o změně směrnic 2009/125/ES a 2010/30/EU a o zrušení směrnic 2004/8/ES a 2006/32/⁽¹⁾, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z uvedených ustanovení směrnice 2012/27/EU;
- uložit Španělskému království náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění a hlavní argumenty

Komise má za to, že Španělské království nepřijalo vnitrostátní pravidla o zavedení individuálních měřičů spotřeby tepla, chlazení a teplé vody v budovách podle čl. 9 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/27/EU.

(¹) Úř. věst. 2012, L 315, s. 1.

Kasační opravný prostředek podaný dne 6. května 2019 Evropskou komisí proti rozsudku Tribunálu (čtvrtého senátu) vydanému dne 26. února 2019 ve věci T-865/16, Fútbol Club Barcelona v. Komise

(Věc C-362/19 P)

(2019/C 238/14)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka): Evropská komise (zástupci: P. Němečková, B. Stromsky a G. Luengo, zmocnění)

Další účastníci řízení: Fútbol Club Barcelona a Španělské království

Návrhová žádání

- zrušit napadený rozsudek;
- vrátit věc Tribunálu;
- určení, že o nákladech řízení bude rozhodnuto později.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Tribunál se dopustil nesprávného právního posouzení při výkladu čl. 107 odst. 1 SFEU, zvláště pokud jde o pojem výhoda vyplývající ze státních podpor a povinnost Komise posoudit existenci této výhody. Tento jediný žalobní důvod lze rozdělit na dvě části, které vyplývají z uvedeného nesprávného právního odůvodnění:

- zaprvé má Komise za to, že Tribunál se dopustil nesprávného právního posouzení, když dospěl k závěru, že posouzení za účelem určení, zda konkrétní daňový režim poskytuje osobám, které z něj mají prospěch, výhodu, vyžaduje nejen analýzu stálých kritérií, která jsou vlastní zkoumanému režimu a která mohou osoby, jež měly prospěch z uvedeného režimu zvýhodnit ve vztahu k jiným podnikům, na které se vztahuje obecný režim, nýbrž také analýzu znevýhodňujících skutečností vyplývajících z okolností, které nesouvisí s režimem a mění se pro každé daňové období, i když jsou tyto znevýhodňující skutečnosti nahodilé a nemohou soustavně neutralizovat výhodu a navíc nelze je zohlednit při předběžném posuzování režimu;
- zadruhé na základě tohoto nesprávného posouzení pojmu výhoda Tribunál nesprávně vyložil povinnost řádné péče Komise při posuzování režimu podpor a dopustil se nesprávného právního posouzení týkajícího se důkazního břemene Komise, které spočívalo k prokázání existence výhody v tomto případě.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Ústavním soudem Slovenskej republiky (Slovensko) dne 14. května 2019 — Prezident Slovenskej republiky

(Věc C-378/19)

(2019/C 238/15)

Jednací jazyk: slovenština

Předkládající soud

Ústavní soud Slovenskej republiky

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: Prezident Slovenskej republiky

Předběžné otázky

- 1) Lze čl. 35 odst. 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/72/ES ⁽¹⁾ ze dne 13. července 2009 o společných pravidlech pro vnitřní trh s elektřinou a o zrušení směrnice 2003/54/ES vykládat zejména ve světle bodu 33 jejího odůvodnění v tom smyslu, že brání takovému postupu členského státu, kterým by v rámci změny vnitrostátního opatření provádějícího uvedenou směrnicí zrušil pravomoc prezidenta republiky, který je volen přímo občany, jmenovat a odvolávat předsedu regulačního úřadu a svěřil ji vládě, čímž by nastolil právní stav, který existoval před provedením uvedené směrnice?
- 2) Lze čl. 35 odst. 5 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/72/ES ze dne 13. července 2009 o společných pravidlech pro vnitřní trh s elektřinou a o zrušení směrnice 2003/54/ES vykládat zejména ve světle bodu 34 jejího odůvodnění v tom smyslu, že brání takové vnitrostátní právní úpravě, která za účelem zajištění ochrany veřejného zájmu umožňuje, aby ministerstva byla účastníkem řízení o ceně před regulačním orgánem?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2009, L 211, s. 55

**Kasační opravný prostředek podaný dne 23. května 2019 Francouzská republika proti rozsudku Tribunálu
(druhého senátu) vydanému dne 12. března 2019 ve věci T-26/18, Francie v. Komise**

(Věc C-404/19 P)

(2019/C 238/16)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Francouzská republika (zástupci: D. Colas, A.-L. Desjonquères, C. Mosser, zmocněnci)

Další účastnice řízení: Evropská komise

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatelka“) navrhuje, aby Soudní dvůr:

- částečně zrušil rozsudek Tribunálu Evropské unie ze dne 12. března 2019, vydaný ve věci T-26/18, Francie v. Komise;
- vydal konečné rozhodnutí ve sporu tím, že zruší prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2017/2014 ze dne 8. listopadu 2017, kterým se z financování Evropskou unií vyloučí některé výdaje vynaložené členskými státy v rámci Evropského zemědělského záručního fondu (EZZF) a v rámci Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV) ⁽¹⁾ v rozsahu, v němž Francii ukládá paušální opravy ve výši 100 % z důvodu nedostatků v systému kontrol podpor na plochu na Horní Korsice;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Francouzská vláda navrhuje, aby Soudní dvůr částečně zrušil napadený rozsudek v rozsahu, v němž zamítá její žalobu týkající se části sporného rozhodnutí „Kontrolní systém vykazuje závažné nedostatky — Korsika“ pro roky 2013 a 2014 v rozsahu, v němž uplatňuje paušální opravu ve výši 100 % z důvodu nedostatků v systému kontrol podpor na plochu na Horní Korsice.

Na podporu svého kasačního opravného prostředku francouzská vláda uvádí jediný důvod kasačního opravného prostředku vycházející z nesprávného právního posouzení. Tribunál vycházel z nesprávného výkladu podmínek stanovených v bodě 3.2.5 pokynů z roku 2015 k určení míry oprav přesahující 25 %. Tribunál podle navrhovatelky zaměnil důkaz, který je třeba předložit v případě, že poskytnutí podpor zcela postrádá právní základ nebo porušuje pravidla unijního práva, s případem, kdy jsou nedostatky v systému kontrol dostatečně závažné k tomu, aby bylo možno předpokládat, že podpory jsou poskytovány v rozporu s unijním právem. Tribunál tedy nesprávně rozhodl, že vyloučení všech výdajů z financování Evropské unie je opodstatněné a že paušální oprava ve výši 100 % je opodstatněná.

(¹) Úř. věst. 2017, L 292, s. 61.

**Kasační opravný prostředek podaný dne 29. května 2019 Evropskou komisí proti rozsudku
Tribunálu (třetího rozšířeného senátu) vydanému dne 19. března 2019 ve spojených věcech T-98/16,
T-196/16 a T-198/16, Itálie a další v. Komise**

(Věc C-425/19 P)

(2019/C 238/17)

Jednací jazyk: italsština

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Evropská komise (zástupci: P. Stancanelli, L. Flynn, A. Bouchagiar, D. Recchia, zmocněnci)

Další účastníci řízení: Italská republika, Banca Popolare di Bari Società Cooperativa per Azioni, Fondo interbancario di tutela dei depositi, Banca d'Italia

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek navrhuje, aby Soudní dvůr:

— zrušil rozsudek Tribunálu (třetího senátu) ze dne 19. března 2019 ve spojených věcech

T-98/16 Italská republika v. Evropská komise

T-196/16 Banca Popolare di Bari S.C.p.A. v. Evropská komise

T-198/16 Fondo interbancario di tutela dei depositi v. Evropská komise;

— zrušil žaloby podané v prvním stupni v rozsahu, v němž zpochybňují, že sporné rozhodnutí prokazuje existenci podmínek pro přičitatelnost dotčených opatření a jejich financování ze státních prostředků státu;

— vrátil věc Tribunálu za účelem projednání zbývajících žalobních důvodů v prvním stupni a

— rozhodl, že o nákladech řízení v prvním stupni a řízení o kasačním opravném prostředku bude rozhodnuto později.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Napadeným rozsudkem zrušil Tribunál sporné rozhodnutí z důvodu, že „Komise právně dostatečným způsobem neprokázala účast italských veřejných orgánů na přijetí dotčeného opatření, a v důsledku toho ani přičitatelnost uvedeného opatření státu ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU“ a „v napadeném rozhodnutí dostačujícím způsobem neprokázala, že dotčené prostředky byly kontrolovány italskými veřejnými orgány a že s nimi tedy posledně uvedené orgány disponovaly“.

Komise má za to, že napadený rozsudek vychází z nesprávných právních úvah a ze zkreslení skutkového stavu, které nenapravitelně postihují platnost jeho závěrů a jeho výroku. Komise předkládá dva důvody kasačního opravného prostředku:

— Zprvce má Komise za to, že Tribunál porušil čl. 107 odst. 1 SFEU ze dvou důvodů:

Tribunál se dopustil pochybení v souvislosti s důkazním břemenem, které musí nést Komise za účelem určení existence podmínek pro přičitatelnost státu a státních prostředků, tím, že stanovil, že Komise musí pozitivně prokázat existenci dominantního vlivu veřejnoprávních orgánů ve všech fázích postupu, které vedly k přijetí dotčených opatření, na subjekt, který poskytuje podporu, pouze z toho důvodu, že tento subjekt je soukromoprávním subjektem;

Tribunál se dopustil pochybení v souvislosti s důkazním břemenem, které musí nést Komise za účelem určení existence podmínek pro přičitatelnost státu a státních prostředků, tím, že zkoumal a hodnotil nepřímé důkazy uvedené Komisí ve sporném rozhodnutí roztržitě, aniž by je posuzoval jako celek a přihlédl k širším souvislostem, do kterých zapadají.

— Zadruhé závěry Tribunálu jsou dále stíženy závažnými věcnými nepřesnostmi týkajícími se skutkového stavu a výkladu relevantního italského práva, které zjevně vyplývají ze spisu.

TRIBUNÁL

Rozsudek Tribunálu ze dne 23. května 2019 — Remag Metallhandel a Jaschinsky v. Komise

(Věc T-631/16) ⁽¹⁾

(„Mimosmluvní odpovědnost — Antidumping — Naléhavá žádost OLAF, aby členské státy vybraly antidumpingové clo ze všech dovozů křemíkového kovu pocházejícího z Tchaj-wanu, aniž bylo prokázáno, že uvedený křemíkový kov pochází z Číny — Nařízení (ES) č. 398/2004 a prováděcí nařízení (EU) č. 467/2010 — Příčinná souvislost“)

(2019/C 238/18)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobci: Remag Metallhandel GmbH (Steyr, Rakousko) a Werner Jaschinsky (St. Ulrich bei Steyr, Rakousko) (zástupce: M. Lux, advokát)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: A. Caeiros a A. Lewis, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh podaný na základě článku 268 SFEU a znějící na náhradu škody, která žalobcům údajně vznikla v důsledku žádosti Evropského úřadu pro boj proti podvodům (OLAF), aby celní orgány členských států vybraly antidumpingové clo ze zásilek křemíku dovážených z Tchaj-wanu do Evropské unie.

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti Remag Metallhandel GmbH a Wernerovi Jaschinskému se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 392, 24.10.2016.

Rozsudek Tribunálu ze dne 23. května 2019 — Negru v. EUIPO — Sky (SkyPrivate)

(Věc T-837/17) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie SkyPrivate — Starší národní slovní ochranná známka SKY — Relativní důvod pro zamítnutí zápisu — Nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001“)

(2019/C 238/19)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: Alexandru Negru (Iași, Rumunsko) (zástupci: původně I.-M. Iliescu, poté T. Protopopescu, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: J. Ivanauskas a H. O'Neill, zmocněnci)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Sky Ltd, dříve Sky plc (Isleworth, Spojené království) (zástupci: K. Saliger, solicitor, a P. Roberts, QC)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 12. října 2017 (věc R 349/2017-2) týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Sky a A. Negruem.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Alexandru Negruovi se ukládá náhrada nákladů řízení, včetně nákladů vynaložených společnostmi Sky Ltd v řízení před odvolacím senátem Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO).

(¹) Úř. věst. C 72, 26.2.2018.

Rozsudek Tribunálu ze dne 23. května 2019 — Dentsply De Trey v. EUIPO — IDS (AQUAPRINT)

(Věc T-312/18) (¹)

(„Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie AQUAPRINT — Starší slovní národní ochranné známky AQUACEM a starší nezapsané národní ochranné známky AQUACEM a AQUASIL — Relativní důvody pro zamítnutí zápisu — Neexistence nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001 — Užívání označení, jehož význam není pouze místní, v obchodním styku — Článek 8 odst. 4 nařízení 2017/1001 — Neoprávněné užívání označení (action for passing off) — Neexistence klamavé prezentace“)

(2019/C 238/20)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Dentsply De Trey GmbH (Kostnice, Německo) (zástupce: S. Clark, Solicitor)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: G. Sakalaite-Orlovskiene, J. Ivanauskas a H. O'Neill, zmocněnci)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: IDS SpA (Savona, Itálie) (zástupci: M. Andreolini a F. Andreolini, advokáti)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 26. února 2018 (věc R 1438/2017-2) týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Dentsply De Trey a IDS.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti Dentsply De Trey GmbH se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 240, 9.7.2018.

Rozsudek Tribunálu ze dne 8. května 2019 — J. García Carrión v. EUIPO — Codorníu (JAUME CODORNÍU)

(Věc T-358/18) (¹)

(„Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie JAUME CODORNÍU — Starší španělská slovní ochranná známka a starší slovní ochranná známka Evropské unie JAUME SERRA — Relativní důvod zamítnutí — Neexistence nebezpečí záměny — Podobnost označení — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001 — Článek 8 odst. 5 nařízení 2017/1001 — Rozlišovací způsobilost jména a příjmení“)

(2019/C 238/21)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: J. García Carrión, SA (Jumilla, Španělsko) (zástupkyně: E. Arsuaga Santos, advokátka)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: J. Crespo Carrillo a H. O'Neill, zmocněnci)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Codorníu, SA (Espluges de Llobregat, Španělsko) (zástupci: M. Ceballos Rodríguez a M. Hernández Gásquez, advokáti)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 11. dubna 2018 (věc R 451/2017-4) týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi J. García Carrión a Codorníu.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti J. García Carrión SA se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 276, 6.8.2018.

Rozsudek Tribunálu ze dne 23. května 2019 — Arçelik v. EUIPO (MicroGarden)(Věc T-364/18) ⁽¹⁾**(„Ochranná známka Evropské unie — přihláška slovní ochranné známky Evropské unie MicroGarden — Absolutní důvod pro zamítnutí — Popisný charakter — Článek 7 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) č. 201/1001“)**

(2019/C 238/22)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Arçelik AS (Istanbul, Turecko) (zástupkyně: A. Franke a E. Flach, advokátky)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: E. Sliwiska, S. Palmero Cabezas a H. O'Neill, zmocněnci)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí (druhého) odvolacího senátu EUIPO ze dne 4. dubna 2018 (věc R 163/2018-2) týkajícímu se přihlášky slovního označení MircoGarden jako ochranné známky Evropské unie.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti Arçelik AS se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 268, 30.7.2018.

Rozsudek Tribunálu ze dne 23. května 2019 — Sintokogio v. EUIPO (ProAssist)(Věc T-439/18) ⁽¹⁾**(„Ochranná známka Evropské unie — Mezinárodní zápis s vyznačením Evropské unie — Slovní ochranná známka ProAssist — Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu — Absence rozlišovací způsobilosti — Článek 7 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001 — Článek 94 nařízení 2017/1001 — Rovné zacházení“)**

(2019/C 238/23)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Sintokogio Ltd (Nagoya, Japonsko) (zástupci: původně V. Dalichau, S. Kirschstein-Freund a B. Breitinger, advokáti, poté S. Kirschstein-Freund a B. Breitinger, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: S. Palmero Cabezas a H. O'Neill, zmocněnci)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 3. května 2018 (věc R 2341/2017-2) týkajícímu se mezinárodního zápisu ochranné známky ProAssist s vyznačením Evropské unie.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti Sintokogio Ltd se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 328, 17.9.2018.

Žaloba podaná dne 15. dubna 2019 — Al Zoubi v. Rada

(Věc T-257/19)

(2019/C 238/24)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: Khaldoun Al Zoubi (Damašek, Sýrie) (zástupce: L. Cloquet, advokát)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil prováděcí rozhodnutí Rady (SZBP) 2019/87 ze dne 21. ledna 2019 (¹) v rozsahu, v němž se týká žalobce;
- zrušil prováděcí nařízení Rady (EU) 2019/85 ze dne 21. ledna 2019 (²) v rozsahu, v němž se týká žalobce;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce šest žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z nesprávného posouzení skutkového stavu žalovanou, neboť žalovaná konstatovala, že žalobce podporuje syrský režim a má z něj prospěch, ačkoliv je tento názor zcela nepodložený.

2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení obecné zásady proporcionality a ze skutečnosti, že opatření přijatá v napadených aktech mají podle žalobce takové účinky, že tato opatření mají být považována za nepřiměřená. Hospodářské důsledky sankcí uložených žalobci jsou ničivé a ve srovnání s cílem, jež má být napadenými akty dosažen, jsou nepřiměřené.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z toho, že žalovaná nepřiměřeně porušila právo žalobce vlastnit majetek a právo pracovat, protože napadená opatření brání žalobci v pokojném užívání jeho majetku a výkonu ekonomické svobody, neboť napadené právní akty jsou v rozporu s prvním Dodatkovým protokolem Úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod.
4. Čtvrtý žalobní důvod vychází ze zneužití pravomoci. Napadené akty byly přijaty za účelem dosažení cílů, které se liší od cílů v nich uvedených, jsou zejména zaměřeny na samotného žalobce namísto režimu z důvodů, které jsou mu neznámy, a jsou tak stíženy zneužitím pravomoci.
5. Pátý žalobní důvod vychází z porušení povinnosti uvést odůvodnění, stanovené v čl. 296 odst. 2 SFEU. Odůvodnění uvedené v napadených aktech je ve skutečnosti čistě formální a nebylo pravděpodobně žalovanou promyšlené.
6. Šestý žalobní důvod vycházející z porušení práva na obhajobu a práva na spravedlivý proces. Žalobce neměl nikdy možnost být před uložením omezujících opatření vyslechnut, a proto nemohl správně vykonat své právo na obhajobu, včetně svého práva na spravedlivý proces, zaručené čl. 6 odst. 3 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod a čl. 48 odst. 2 Listiny základních práv Evropské unie.

⁽¹⁾ Prováděcí rozhodnutí Rady (SZBP) 2019/87 ze dne 21. ledna 2019, kterým se provádí rozhodnutí 2013/255/SZBP o omezujících opatřeních vůči Sýrii. (Úř. věst. L 18I, 21.1.2019, s. 13).

⁽²⁾ Prováděcí nařízení Rady (EU) 2019/85 ze dne 21. ledna 2019, kterým se provádí nařízení (EU) č. 36/2012 o omezujících opatřeních vzhledem k situaci v Sýrii. (Úř. věst. L 18I, 21.1.2019, s. 4).

Žaloba podaná dne 15. dubna 2019 — Foz v. Rada

(Věc T-258/19)

(2019/C 238/25)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: Samer Foz (Dubaj, Spojené arabské emiráty) (zástupci: L. Cloquet a J. Buyle, advokáti)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil prováděcí rozhodnutí Rady (SZBP) 2019/87 ze dne 21. ledna 2019 ⁽¹⁾ v rozsahu, v němž se týká žalobce;
- zrušil prováděcí nařízení Rady (EU) 2019/85 ze dne 21. ledna 2019 ⁽²⁾ v rozsahu, v němž se týká žalobce;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce šest žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z nesprávného posouzení skutkového stavu žalovanou, neboť žalovaná konstatovala, že žalobce podporuje syrský režim a má z něj prospěch, ačkoliv je tento názor zcela nepodložený.

2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení obecné zásady proporcionality a ze skutečnosti, že opatření přijatá v napadených aktech mají podle žalobce takové účinky, že tato opatření mají být považována za nepřiměřená. Hospodářské důsledky sankcí uložených žalobci jsou ničivé a ve srovnání s cílem, jež má být napadenými akty dosažen, jsou nepřiměřené.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z toho, že žalovaná nepřiměřeně porušila právo žalobce vlastnit majetek a právo pracovat, protože napadená opatření brání žalobci v pokojném užívání jeho majetku a výkonu ekonomické svobody, neboť napadené právní akty jsou v rozporu s prvním Dodatkovým protokolem Úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod.
4. Čtvrtý žalobní důvod vychází ze zneužití pravomoci. Napadené akty byly přijaty za účelem dosažení cílů, které se liší od cílů v nich uvedených, jsou zejména zaměřeny na samotného žalobce namísto režimu z důvodů, které jsou mu neznámy, a jsou tak stíženy zneužitím pravomoci.
5. Pátý žalobní důvod vychází z porušení povinnosti uvést odůvodnění, stanovené v čl. 296 odst. 2 SFEU. Odůvodnění uvedené v napadených aktech je ve skutečnosti čistě formální a nebylo pravděpodobně žalovanou promyšlené.
6. Šestý žalobní důvod vycházející z porušení práva na obhajobu a práva na spravedlivý proces. Žalobce neměl nikdy možnost být před uložením omezujících opatření vyslechnut, a proto nemohl správně vykonat své právo na obhajobu, včetně svého práva na spravedlivý proces, zaručené čl. 6 odst. 3 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod a čl. 48 odst. 2 Listiny základních práv Evropské unie.

(¹) Prováděcí rozhodnutí Rady (SZBP) 2019/87 ze dne 21. ledna 2019, kterým se provádí rozhodnutí 2013/255/SZBP o omezujících opatřeních vůči Sýrii. (Úř. věst. L 181, 21.1.2019, s. 13).

(²) Prováděcí nařízení Rady (EU) 2019/85 ze dne 21. ledna 2019, kterým se provádí nařízení (EU) č. 36/2012 o omezujících opatřeních vzhledem k situaci v Sýrii. (Úř. věst. L 181, 21.1.2019, s. 4).

Žaloba podaná dne 15. dubna 2019 — Aman Dimashq v. Rada

(Věc T-259/19)

(2019/C 238/26)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Aman Dimashq JSC (Damašek, Sýrie) (zástupci: L. Cloquet a J. Buyle, advokáti)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil prováděcí rozhodnutí Rady (SZBP) 2019/87 ze dne 21. ledna 2019 (¹) v rozsahu, v němž se týká žalobkyně;
- zrušil prováděcí nařízení Rady (EU) 2019/85 ze dne 21. ledna 2019 (²) v rozsahu, v němž se týká žalobkyně;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně šest žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z nesprávného posouzení skutkového stavu žalovanou, neboť žalovaná konstatovala, že žalobkyně podporuje syrský režim a má z něj prospěch, ačkoliv je tento názor zcela nepodložený.

2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení obecné zásady proporcionality a ze skutečnosti, že opatření přijatá v napadených aktech mají podle žalobkyně takové účinky, že tato opatření mají být považována za nepřiměřená. Hospodářské důsledky sankcí uložených žalobkyni jsou ničivé a ve srovnání s cílem, jež má být napadenými akty dosažen, jsou nepřiměřené.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z toho, že žalovaná nepřiměřeně porušila právo žalobkyně vlastnit majetek a právo vykonávat hospodářskou činnost, protože napadená opatření brání žalobkyni v pokojném užívání jejího majetku a výkonu ekonomické svobody, neboť napadené právní akty jsou v rozporu s prvním Dodatkovým protokolem Úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod.
4. Čtvrtý žalobní důvod vychází ze zneužití pravomoci. Napadené akty byly přijaty za účelem dosažení cílů, které se liší od cílů v nich uvedených, jsou zejména zaměřeny na samotnou žalobkyni namísto režimu z důvodů, které jsou jí neznámy, a jsou tak stíženy zneužitím pravomoci.
5. Pátý žalobní důvod vychází z porušení povinnosti uvést odůvodnění, stanovené v čl. 296 odst. 2 SFEU. Odůvodnění uvedené v napadených aktech je ve skutečnosti čistě formální a nebylo pravděpodobně žalovanou promyšlené.
6. Šestý žalobní důvod vycházející z porušení práva na obhajobu a práva na spravedlivý proces. Žalobkyně neměla nikdy možnost být před uložením omezujících opatření vyslechnuta, a proto nemohla správně vykonat své právo na obhajobu, včetně svého práva na spravedlivý proces, zaručené čl. 6 odst. 3 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod a čl. 48 odst. 2 Listiny základních práv Evropské unie.

(¹) Prováděcí rozhodnutí Rady (SZBP) 2019/87 ze dne 21. ledna 2019, kterým se provádí rozhodnutí 2013/255/SZBP o omezujících opatřeních vůči Sýrii. (Úř. věst. L 18I, 21.1.2019, s. 13).

(²) Prováděcí nařízení Rady (EU) 2019/85 ze dne 21. ledna 2019, kterým se provádí nařízení (EU) č. 36/2012 o omezujících opatřeních vzhledem k situaci v Sýrii. (Úř. věst. L 18I, 21.1.2019, s. 4).

Žaloba podaná dne 2. května 2019 — Německo v. ACER

(Věc T-283/19)

(2019/C 238/27)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Spolková republika Německo (zástupci: J. Möller a S. Eisenberg, zmocněnci, jakož i M. Elspas, R. Bierwagen a G. Brucker advokáti)

Žalovaná: Agentura pro spolupráci energetických regulačních orgánů

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunal:

1. zrušil čl. 5 odst. 8 a 9 přílohy I a čl. 5 odst. 8 a 9 přílohy II rozhodnutí žalované č. 02/2019 ze dne 21. února 2019,
2. zrušil čl. 10 odst. 4 druhý pododstavec a odst. 5 a čl. 16 odst. 2 druhou větu a odst. 3 písm. d) (vii) přílohy I, jakož i čl. 17 odst. 3 písm. d) (vii) přílohy II rozhodnutí žalované č. 02/2019 ze dne 21. února 2019,
3. podpůrně, pokud dojde k závěru, že ustanovení příloh I a II, jejichž zrušení se v bodě 1 navrhuje, jsou neoddělitelně spojené s dalšími ustanoveními příslušného článku nebo příslušné přílohy nebo celého rozhodnutí žalované č. 02/2019 ze dne 21. února 2019 — zrušil příslušné články, přílohy nebo celé rozhodnutí,

4. podpůrně, pokud dojde k závěru, že ustanovení příloh I a II, jejichž zrušení se v bodě 2 navrhuje, jsou neoddělitelně spojené s dalšími ustanoveními příslušného článku nebo příslušné přílohy nebo celého rozhodnutí žalované č. 02/2019 ze dne 21. února 2019 — zrušil příslušné články, přílohy nebo celé rozhodnutí, jakož i
5. uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně následující žalobní důvody.

1. Porušení článků 14 až 16 nařízení o vnitřním trhu s elektřinou, které zanedlouho nabude účinnost, ve spojení s čl. 13 odst. 2 SEU a obecnou zásadou právní jistoty.

V rámci prvního žalobního důvodu se vytýká, že žalovaná vymezením pojmu kritický prvek sítě v čl. 5 odst. 8 písm. b) a c) příloh I a II rozhodnutí č. 02/2019 porušila základní strukturu článků 14 až 16 nařízení o vnitřním trhu s elektřinou, které se má používat od 1. ledna 2020. Články 14 až 16 nařízení o vnitřním trhu s elektřinou upravují, jak je třeba zohlednit vnitřní přetížení sítě při výpočtu přeshraničních obchodních kapacit. Podle čl. 16 odst. 8 nařízení o vnitřním trhu s elektřinou existuje nevyvratitelná domněnka, že nedošlo k diskriminaci přeshraničních toků energie, když na vnitřní a přeshraniční prvky sítě je pro přeshraniční obchod poskytnuta minimální kapacita 70 % příslušného prvku sítě. Podle čl. 16 odst. 4 nařízení o vnitřním trhu s elektřinou nesmí opatření redispečinku přesahovat minimální kapacitu. Dále při dodržování minimální kapacity je možné nabídkovou zónu nově uspořádat jen se souhlasem příslušného členského státu. Navíc byla minimální kapacita 70 % zavedená až postupně lineární křivkou. Minimální kapacita 70 % a lineární křivka zohledňovaly skutečnost, že vybudování vnitřní sítě vyžaduje čas. Tato základní struktura byla čl. 5 odst. 8 písm. b) a c) příloh I a II rozhodnutí obrácena, jelikož minimální kapacita 70 % může být použita na vnitřní prvky sítě jen tehdy, pokud provozovatel přenosových sítí může prokázat, že nové uspořádání nabídkové zóny, nebo redispečink nebo rozsáhlejší vybudování by byly méně účinné. Krom toho obchází kritérium účinnosti podle čl. 5 odst. 8 písm. c) příloh I a II minimální kapacitu 70 %, protože je prakticky nesplnitelné.

Pozdější zohlednění nápravných opatření podle čl. 10 odst. 4 druhé věty, odst. 5 a čl. 16 odst. 2 druhé věty, odst. 3 písm. d) (vii) přílohy I a čl. 17 odst. 3 písm. d) (vii) přílohy II porušuje čl. 16 odst. 4 nařízení o vnitřním trhu s elektřinou, podle kterého musí být účastníkům trhu poskytnuta maximální kapacita.

2. Porušení nařízení (ES) č. 714/2009 ⁽¹⁾

Druhý žalobní důvod vychází z toho, že rozhodnutí nepřipustným způsobem omezuje tři existující výjimky pro zohlednění vnitřních prvků sítě podle bodu 1.7 přílohy I nařízení (ES) č. 714/2009, jelikož předpokládá pouze kritérium účinnosti a toto kritérium nesprávně vykonává.

3. Porušení nařízení (EU) 2015/1222 ⁽²⁾

Třetí žalobní důvod vychází z toho, že kritérium účinnosti podle čl. 5 odst. 8 písm. c) příloh I a II rozhodnutí porušuje postup přezkoumání nabídkové oblasti podle článku 32 a následujících nařízení (EU) 2015/1222, jakož i požadavek zohlednění prvků sítě při výpočtu kapacity podle čl. 29 odst. 3 písm. b) nařízení (EU) 2015/1222.

4. Porušení zásady proporcionality

Čtvrtý žalobní důvod vychází z toho, že vyloučení vnitřních prvků sítě nad rámec kritéria účinnosti podle čl. 5 odst. 8 písm. c) příloh I a II rozhodnutí porušuje zásadu proporcionality, jelikož toto vyloučení ohrožuje bezpečnost systému a nepředstavuje nejmírnější prostředek.

5. Formální vada napadeného rozhodnutí

V rámci pátého žalobního důvodu se vytýká, že rozhodnutí porušuje články 2 a 4 nařízení č. 1 ze dne 15. dubna 1958, o užívání jazyků v Evropském hospodářském společenství (Úř. věst. 17, 6.10.1958, s. 385/58), jelikož bylo zveřejněno a zpřístupněno jen v anglickém znění. Krom toho porušuje povinnost odůvodnění a agentura ho vydala nad rámec své pravomoci.

(¹) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 714/2009 ze dne 13. července 2009 o podmínkách přístupu do sítě pro přeshraniční obchod s elektřinou a o zrušení nařízení (ES) č. 1228/2003. (Úř. věst. L 211, 14.8.2009, s. 15).

(²) Nařízení Komise (EU) 2015/1222 ze dne 24. července 2015, kterým se stanoví rámcový pokyn pro přidělování kapacity a řízení přetížení. (Úř. věst. L 197, 25.7.2015, s. 24).

Žaloba podaná dne 2. května 2019 — Wonder Line v. EUIPO — De Longhi Benelux (KENWELL)

(Věc T-284/19)

(2019/C 238/28)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Wonder Line, SL (Barcelona, Španělsko) (zástupci: E. Manresa Medina a J. Manresa Medina, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: De Longhi Benelux SA (Lucemburk, Lucembursko)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Přihlašovatel sporné ochranné známky: Žalobkyně

Sporná ochranná známka: Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie „KENWELL“ — Přihláška č. 13 532 296

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí odvolacího senátu EUIPO ze dne 11. února 2019 ve věci R 1351/2018-2

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— napadené rozhodnutí zrušil;

— uložil žalované a případným dalším účastníkům řízení před odvolacím senátem náhradu nákladů řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

— Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. nařízení 2017/1001;

Žaloba podaná dne 13. května 2019 — Achema a Lifosa v. Komise

(Věc T-300/19)

(2019/C 238/29)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Achema AB (Jonava, Litva) a Lifosa AB (Kedainiai, Litva) (zástupkyně: E. Righini a N. Solárová, advokátky)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Komise C(2018) 9209 final ze dne 8. ledna 2019 ve věci státní podpory SA.45765 (2018/NN) — Litva — Podpora elektráren vyrábějících elektřinu z obnovitelných zdrojů;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobkyně jeden žalobní důvod vycházející z toho, že Komise nezažila formální vyšetřovací řízení, takže žalobkyním upřela procesní práva zakotvená v čl. 108 odst. 2 SFEU.

- Žalobkyně tvrdí, že všechny důkazy svědčí o tom, že Komise měla mít pochybnosti o slučitelnosti státní podpory a metody jejího financování s vnitřním trhem a unijním právem. Měla proto zahájit formální vyšetřování.
- Žalobkyně poukazují na obsáhlý soubor důkazů týkajících se délky fáze před oznámením, nepřiměřeně dlouhé doby, která uplynula mezi touto fází a předběžným řízením o přezkumu, dalších okolností, za kterých bylo přijato napadené rozhodnutí, a údajných pochybení, která se projevila v obsahu tohoto rozhodnutí, o němž žalobkyně tvrdí, že není dostatečně odůvodněno a je stíženo závažnými vadami spočívajícími v nesprávném posouzení nebo v nedostatku posouzení. Tyto faktory podle žalobekyň svědčí o tom, že Komise před tím, než prohlásila, že státní podpora a metoda jejího financování jsou slučitelné s vnitřním trhem a unijním právem, neprovedla dostatečnou analýzu relevantních aspektů a neměla všechny potřebné informace.
- Žalobkyně konkrétně tvrdí, že (i) Komise nesprávně posoudila schéma údajně samostatných obnovitelných zdrojů energie (OZE) a daň z OZE, když nesprávně vyložila litevskou právní úpravu a námitky žalobekyň; (ii) Komise neposoudila investiční pomoc poskytnutou výrobcům OZE, a proto je její meritorní posouzení neúplné a nedostatečné; (iii) Komise nesprávně posoudila případy osvobození od daně podle čl. 107 odst. 1 SFEU; (iv) posouzení Komise týkající se slučitelnosti schématu OZE s vnitřním trhem bylo neuspokojivé a chybné a (v) posouzení slučitelnosti metody financování s unijním právem je vadné a nedostatečné.

Žaloba podaná dne 14. května 2019 — Janukovyč v. Rada**(Věc T-302/19)**

(2019/C 238/30)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: Oleksandr Viktorovyč Janukovyč (Petrohrad, Rusko) (zástupce: T. Beazley QC)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Rady (SZBP) 2019/354 ⁽¹⁾ v rozsahu, v němž se týká žalobce;
- zrušil prováděcí nařízení Rady (EU) 2019/352 ⁽²⁾ v rozsahu, v němž se týká žalobce;
- uložil Radě náhradu nákladů řízení vynaložených žalobcem v souvislosti s touto žalobou.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu své žaloby žalobce uvádí sedm žalobních důvodů, které jsou v zásadě totožné s žalobními důvody uvedenými ve věci T-301/18, Janukovyč v. Rada ⁽³⁾ nebo jsou jim podobné.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Rady (SZBP) 2019/354 ze dne 4. března 2019, kterým se mění rozhodnutí 2014/119/SZBP o omezujících opatřeních vůči některým osobám, subjektům a orgánům vzhledem k situaci na Ukrajině (Úř. věst. L 64, 5.3.2019, s. 7).

⁽²⁾ Prováděcí nařízení Rady (EU) 2019/352 ze dne 4. března 2019, kterým se provádí nařízení (EU) č. 208/2014 o omezujících opatřeních vůči některým osobám, subjektům a orgánům vzhledem k situaci na Ukrajině (Úř. věst. L 64, 5.3.2019, s. 1).

⁽³⁾ Úř. věst. C 231, 2.7.2018, s. 48.

Žaloba podaná dne 14. května 2019 — Janukovyč v. Rada**(Věc T-303/19)**

(2019/C 238/31)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: Viktor Fedorovyč Janukovyč (Rostov na Donu, Rusko) (zástupce: T. Beazley QC)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Rady (SZBP) 2019/354 ⁽¹⁾ v rozsahu, v němž se týká žalobce;

- zrušil prováděcí nařízení Rady (EU) 2019/352 ⁽²⁾ v rozsahu, v němž se týká žalobce;
- uložil Radě náhradu nákladů řízení vynaložených žalobcem v souvislosti s touto žalobou.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu své žaloby žalobce uvádí sedm žalobních důvodů, které jsou v zásadě totožné s žalobními důvody uvedenými ve věci T-300/18, Janukovyč v. Rada ⁽³⁾ nebo jsou jim podobné.

(1) Rozhodnutí Rady (SZBP) 2019/354 ze dne 4. března 2019, kterým se mění rozhodnutí 2014/119/SZBP o omezujících opatřeních vůči některým osobám, subjektům a orgánům vzhledem k situaci na Ukrajině (Úř. věst. L 64, 5.3.2019, s. 7).

(2) Prováděcí nařízení Rady (EU) 2019/352 ze dne 4. března 2019, kterým se provádí nařízení (EU) č. 208/2014 o omezujících opatřeních vůči některým osobám, subjektům a orgánům vzhledem k situaci na Ukrajině (Úř. věst. L 64, 5.3.2019, s. 1).

(3) Úř. věst. C 231, 2.7.2018, s. 46.

Žaloba podaná dne 23. května 2019 — BU v. Komise

(Věc T-316/19)

(2019/C 238/32)

Jednací jazyk: italsština

Účastníci řízení

Žalobce: BU (zástupce: E. Bonanni, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí vydané Komisí dne 2. srpna 2018;
- uložil Komisi povinnost zaplatit částku 21 440 eur;
- uložil Komisi povinnost zaplatit úroky z prodlení od 23. ledna 2017 až do zaplacení;
- přiznal žalobci náhradu vzniklé škody ve výši 500 000 eur nebo v jakékoli jiné výši určené *ex aequo et bono*;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení;

Podpůrně:

- uložil Komisi povinnost uznat, že projednávaná věc spadá do zvláštního případu popsaneho v článku 10 pravidel (platných před rokem 2006), a vrátit částku požadovanou primárně;

Podpůrněji:

- uložil Komisi povinnost požádat o přezkoumání lékařskou komisí podle článků 20 a 22 společných pravidel (po roce 2006).

Žalobní důvody a hlavní argumenty

AIPN odmítá vůči žalobci v projednávaném případě, kterému byla uznána úplná trvalá invalidita v důsledku nemoci z povolání, použít článek 10 pravidel týkajících se zdravotního pojištění, úrazového pojištění a pojištění pro případ nemoci z povolání platných před 1. lednem 2006, pokud jde o úhradu lékařského ošetření v souvislosti s uzavřením „neúplné okluze“ škodlivé pro dýchací ústrojí žalobce postiženého nemocí z povolání.

Na podporu žaloby žalobce:

1. tvrdí, že zpráva ošetřujícího lékaře žalobce a obdržené výsledky neumožňují pochybovat o naléhavosti a nezbytnosti ošetření žalobce ve smyslu článku 10 pravidel;
2. uplatňuje porušení zásad řádné správy z důvodu neúplné dokumentace poskytnuté znalci, na kterého se obrátil lékař jmenovaný tímto orgánem v souladu s článkem 23, jakož i z důvodu neobvykle neetického chování tří lékařů, kteří se účastnili této fáze, kam patří odmítnutí základních funkcí nosu, a především protiinfekční ochrany postiženého dýchacího ústrojí žalobce, a tedy odmítnutí prospěchu z provedení uzavření neúplné okluze;
3. napadá odmítnutí ze strany AIPN obdobně použít článek 22 společných pravidel na žalobce namísto článku 23, který byl uznán za nepoužitelný, když samotný AIPN požádal předsedu Soudního dvora o použití článku 22 na úřední jmenování „dalšího lékaře“: přezkoumání lékařskou komisí by žalobci zajistilo jak řádnou formulaci mandátu, tak úplnost spisu.

Žaloba podaná dne 27. května 2019 — Maternus v. EUIPO — adp Gauselmann (Jokers WILD Casino)

(Věc T-321/19)

(2019/C 238/33)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Maternus GmbH (Mnichov, Německo) (zástupci: M. Zöbisch a R. Drozd, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: adp Gauselmann GmbH (Lübbecke, Německo)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Majitelka sporné ochranné známky: Žalobkyně

Sporná ochranná známka: Obrazová ochranná známka Evropské unie Jokers WILD Casino v černé, červené, žluté a bílé barvě —
Ochranná známka Evropské unie č. 9 515 321

Řízení před EUIPO: Řízení o prohlášení neplatnosti

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí prvního odvolacího senátu EUIPO ze dne 27. února 2019, ve věci R 803/2018-1

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení čl. 94 odst. 1 první věty nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 2017/1001;
- Porušení čl. 58 odst. 1 písm. a) nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 2017/1001.

Žaloba podaná dne 31. května 2019 — Gerber v. Parlament a Rada

(Věc T-326/19)

(2019/C 238/34)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Žalobce: Tibor Gerber (Milán, Itálie) (zástupkyně: N. Amadei, advokátka)

Žalovaní: Rada Evropské unie, Evropský parlament

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil napadené nařízení č. 2019/474, zejména jeho čl. 1 odst. 1 a čl. 2 druhou větou, a rozhodl, že v důsledku této neplatnosti je směrnice 2019/475 neúčinná v rozsahu, v němž funkčně souvisí s napadeným nařízením;
- pozastavil použitelnost napadeného nařízení a směrnice 2019/475 až do vydání rozsudku Tribunálu;
- nařídil pozastavit provádění všech prováděcích opatření, která s sebou nesou nařízení č. 2019/474 a směrnice 2019/475, zejména opatření týkajících se registrace osobních automobilů stanovených zákonem č. 132 ze dne 1. prosince 2018 (zákon, kterým se vládní nařízení s mocí zákona č. 113 ze dne 4. října 2018 přeměňuje na zákon), do vydání rozsudku;

- případně připustil svědky, které si žalobce vyhrazuje uvést za účelem potvrzení skutkových okolností popsanych v žalobě;
- každopádně uložil Radě Evropské unie a Evropskému parlamentu náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Tato žaloba zní na zrušení nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 2019/474 ze dne 19. března 2019, kterým se mění nařízení (EU) č. 952/2013, kterým se stanoví celní kodex Unie, zejména v částech týkajících se celní právní úpravy italské obce Campione d'Italia a jejích přilehlých vod jezera Lugano (čl. 1 odst. 1 a čl. 2 druhá věta).

Na podporu žaloby předkládá žalobce tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení povinnosti uvést odůvodnění aktu

- V této souvislosti se uvádí, že v rozporu s čl. 296 odst. 2 SFEU je napadené nařízení odůvodněno mezerovitě a rozporně. Pokud jde totiž o zařazení Campione do evropského celního režimu, uvádí se, že historické důvody, které odůvodňují jeho vyloučení, jako je odloučení a hospodářské nevýhody, již nejsou relevantní. Odloučení obce nicméně v žádném případě nezmizelo a hospodářské nevýhody se zhoršily v důsledku vyhlášení stavu platební neschopnosti kasina, které představuje jediný zdroj příjmů obce.

2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení mezinárodního práva

- V této souvislosti se uvádí, že kromě toho, že dodržování jak mezinárodního smluvního, tak obyčejového práva je předmětem článku 3 odst. 5 SEU, bylo často potvrzováno Soudním dvorem. Napadené nařízení (a související směrnice 2019/475) však změnilo celní režim, který je předmětem pravidla mezinárodního obyčejového práva přijatého mezi Itálií a Švýcarskem a uznaného samotnou Unií, na jehož základě Campione podléhá švýcarskému celnímu režimu. Nařízení tak porušilo mezinárodní povinnost, kterou mělo naopak respektovat ve smyslu jak Smlouvy, tak judikatury Soudního dvora.

3. Třetí žalobní důvod vycházející z porušení práva evropských občanů na volný pohyb

- V této souvislosti se uvádí, že napadené nařízení vede k důsledkům, které jsou v rozporu s právem zakotveným v článku 21 SFEU a článku 45 Listiny základních práv Evropské unie. Použití celního režimu Unie na obci Campione namísto švýcarského celního režimu má totiž za následek, že na vstupu do obce Campione a na výstupu z této obce (jak po zemi, tak přes jezero) je zřízena fyzická celní bariéra a zavedeny příslušné kontroly osob a zboží určené k zajištění uplatňování evropských a švýcarských předpisů.
-

ISSN 1977-0863 (elektronické vydání)
ISSN 1725-5163 (papírové vydání)

Úřad pro publikace Evropské unie
L-2985 Lucemburk
LUCSEMBURK

CS